

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת דברים תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת דברים תשפ"ב – אל תתנו לרף לרדת

אבל ההפטרה שייכת גם לימים האלה, ההפטרה בישעיהו. לא יודע אם נקרא את הכל, אבל יש כמה פסוקים... כי תמיד אני מנסה, לפי דלות השגתי, להקיש מהפרשה גם לזמן שלנו – מה מצבנו, מה אנחנו צריכים לתקן. ה' יעזור. ה' יעזור.

הכח של החומש, של הפרשה, של התורה, שבאמת שומעים את קול ה' – ה' אומר מה מותר מה אסור, ואצל הנביאים ה' אומר מה לא בסדר, מה חטאנו, מה פשענו. כן? יש את 'החלום', ויש 'שָׁבְרוּ' של חלום' רחמנא לצלן. ואחרי אלפיים שנות הגלות אנחנו הקטנים גם צריכים להגיד מה מצבנו ומה עלינו לתקן, כי טרם זכינו לנביאים בדור. בעזרת ה' בקרוב!

אז הפטרת דברים היא בישעיהו, ישעיה פרק א'. אני אקריא את זה איך שאני יכול, ואיפה שאני אראה איזה פסוק שמושך את לבי יותר אני אדבר עליו.

באופן כללי, למה אדם חוטא? אדם חוטא מפני יצר הרע. יצר הרע הפרטי – אדם חוטא. למה העם חוטא רחמנא לצלן? היצר הרע הכללי מחטיא את העם. הוא משתמש קודם ביצר הרע הפרטי של כל אחד כדי להוריד את הרף, וגם הוא שוזר בפנים כל מיני דעות כוזבות ונסיונות כאלה ואחרים כדי להפיל את העם לגמרי.

כל נסיון: מצד ה' יתברך – כדי להעלות את עם ישראל ולהעלות את הניצוצות שאנחנו צריכים להעלות משבירת הכלים

ערב טוב, שבוע טוב, מה שלומכם?

רש"י אומר שכאן משה רבינו מתחיל להוכיח את עם ישראל לפני מותו. הוא עושה את זה ברמז כי הוא לא מוכיח אותם, אבל הוא מזכיר את המקומות איפה שחטאנו לה' יתברך. וככה נהוג, להוכיח סמוך למיתתו של המנהיג. למד את זה מיעקב אבינו, ועוד מנהיגים גם עשו ככה, הקדושים.

לפי עניות דעתי הדלה, בדור הזה אדם צריך להוכיח את עצמו כל הזמן וגם להוכיח את בני ביתו, ואם אפשר להוכיח את כל האומה וכל העולם כולו – כדאי להוכיח כל הזמן. אי אפשר לחכות ליום המיתה, כי הרף יורד, והדור מתדרדר ומתדרדר. ואם אין מישהו שמשמיע קול מוסרי, קול תוכחה, אוי ואבוי לנו.

ועל זה נחרבה ירושלים, אנחנו כאן בתשעת הימים, על זה שהפסיקו להוכיח זה את זה. ולמה הפסיקו להוכיח זה את זה? כי מי שהיה מתחיל להוכיח, היו אומרים לו "הנה, אצלך יותר גרוע..." כמו שאמרו חכמים, קשט עצמך תחילה אחרי זה קשט אחרים. וגם צריך לדעת להוכיח: שהמוכיח צריך לכלול את עצמו עם כלל העם, וצריך להיות בענוה ובאהבה, ודברים שיוצאים מן הלב נכנסים ללב.

משך את לבי לעסוק היום דוקא בהפטרה, לא כמנהגי, שאני מתעסק עם הפרשה,

וחטא אדם הראשון וכן הלאה, מצד הסטרא אחרא – לגרום הפוך. אז אותו הנסיון, אותו ענין, מצד הקדושה – כדי שנעלה, מצד הסטרא אחרא – כדי שניפול.

ורחמנא לצלן, למרות שעם ישראל עם קדוש, ומסרנו את הנפש בכל הדורות לקיום התורה, לא תמיד זה צלח – חורבן בית ראשון, חורבן בית שני, הגלות שנמשכת עד היום, כן? שיבת ציון של ימינו, שאנחנו לא ממש מושלמים בינתים – יש הרבה מה לתקן בפרט ובכלל, ובמדינה כמדינה, בענין של אור לגויים ודוגמה אישית וכל זה.

אני תינוק שנשבה. מה שמשך אותי תמיד לעסוק בו מאז שהייתי תינוק, זה עניני מוסר, התיקון המוסרי, ומה משמעות החיים, מה הסוד של החיים – למה ה' ברא את העולם, איפה ה', מה ה' רוצה. כל זה ענין אותי מאז ומעולם. לכן כשפגשתי את הספר "דרך ה'" של הרמח"ל וספר ההקדמות של בעל הסולם, זה סיפק לי מיד את כל מה שרציתי לדעת, ומיד חזרתי במקום בתשובה.

ולכן אנחנו מפיצים את פנימיות התורה, מוסר ודרך עץ החיים, כדי לזכות כל אחד שיוכל בקלות להתחזק, לא כמו שכשאתי הייתי צעיר לא היתה נגישות. זו המטרה. אז מובן שאני נמשך לנביאים ולתוכחות שלהם. כשאני קורא את התוכחות של הנביאים, זה משפיע מאד על הלב שלי, מאד מאד מאד! זה ישר נכנס ללב. והייתי רוצה שיקרה לכולם ככה, וככה נעשה נחת רוח לאבא שבשמים.

אז נתחיל: "תזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזיני ארץ פי ה' דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:"

זה דבר מזעזע. ה' יתברך אומר שהוא גידל בנים, את עם ישראל, ואנחנו פשענו בו. כל יום אני פוגש אנשים ביעוץ הרוחני שבאים לקבול ולבקש עזרה ומזור על הילדים, שהם ניסו לגדל אותם בדרך ה', והילדים התהפכו ועזבו את דרך התורה. יש ענין שאנחנו צריכים לחשוב על כל צער שבא לנו מה השורש למעלה – צער גלות השכינה. אז כשבן אדם יש לו ילדים, לא עלינו שלא הולכים בדרך הנכונה, שיחשוב על זה שגם אנחנו, כמו שאומר פה הנביא,

לא תמיד אנחנו כעם גם הלכנו בדרך הנכונה. וכמה צער יש לאבא ולאמא שגידלו ילדים במסירות נפש, הם אומרים ניסינו הכל, כל מה שיכולנו, תראה מה יצא. כמובן בדור שלנו יש ענין של 'חצפא יסגא', אז זה לא כמו כל הדורות. ובסך הכל הילדים כולם ילדים טובים, וכולם יזכו לחזור בתשובה שלמה בקרוב במהרה.

אומר כאן הנביא: "ידע שור קנהו וְחמור אבוס בעליו" – אפילו שור וחמור מכירים בבעלים שלהם, "ישךאל לא ידע עמי לא התבונן:" עם ישראל לא יודע את ה' יתברך, ולא התבוננו, לא התעמקנו.

וואי וואי וואי וואי וואי וואי... זה אחד הדברים הכי חמורים בדור שלנו, השטחיות – שאנחנו חלשים וחיים בחיצוניות דחיצוניות דחיצוניות, במקום פנימיות דפנימיות דפנימיות. לא מתבוננים, לא עושים חשבון, לא חושבים למה המעשים שלי גורמים, למה הדיבורים שלי גורמים, למה המחשבות! לא רק לי – לבני ביתי, לכל עם ישראל, לכל העולם כולו, לכל העולמות כולם – יש השפעה. כל מה שאדם עושה – אם הוא עושה דברים טובים הוא מאיר את כל העולמות, עושה דברים לא טובים – רחמנא לצלן... אז מאיפה זה בא? הנה, הוא אומר פה: "לא התבונן", "עמי לא התבונן", לא התבוננו לא התעמקנו.

"הוי גוי חטא עם כפד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את ה' נאצו את קדוש ישךאל נזרו אחר:" תראו איזה תארים מזעזעים: "גוי חטא", "עם כפד עורן", "זרע מרעים", "בנים משחיתים". זאת אומרת, זה גם ההורים וגם הבנים. אם ההורים לא הולכים בדרך הנכונה, איזה סיכוי יש לבנים?

בענין של "משחיתים" – זה ענין של היפך משמירת הברית. כמה הדבר הזה חמור, שזה נקרא "רע בעיני ה'", וכמה שצריך לתקן את הדבר בכל דור ודור, קל וחומר בדור שלנו, שה' ירחם עלינו ועל כל דורנו, שאנחנו כולנו – מה אנו מה חיינו, כולנו תינוקות שנשבו, לפחות בדעות הכוזבות.

"על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דני: מפף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וְחבונה וּמְכָה טְרִיָה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:" זאת אומרת, לא עשינו שום דבר בשביל לתקן

את הדברים שעשינו לא בסדר. ככה אני מבין.

"אֲרַצְכֶם וְשָׂמְמָהּ שְׂרָפוֹת אֲשֶׁר אֲדַמְתֶּכֶם לְנַגְדְּכֶם זָרִים אֲכָלִים אֶתָּה וְשָׂמְמָה כְּמַהֲפַכַת זָרִים:" אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עוֹסְקִים פֶּה בְּבִטְחוֹן יִשְׂרָאֵל, מֶה לַעֲשׂוֹת שִׁישׁ אוֹיְבִים מִפֶּה וּמִשֵּׁם שֶׁהֵם תְּמִיד זוֹמְמִים לַפְּגוּעַ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים תַּחְבּוּלוֹת מְדִינִיּוֹת, פּוֹלִיטִיּוֹת, צְבָאִיוֹת כְּדֵי שֶׁזֶה לֹא יִקְרָה, כְּדֵי שֶׁנִּשְׁרֹד. אֲבָל פֶּה אוֹמֵר הַנְּבִיא, בְּעֵצֶם מֶה הַשּׁוֹרֵשׁ שֶׁל כָּל זֶה – הַשּׁוֹרֵשׁ שֶׁל כָּל זֶה, זֶה חוֹסֵר הַתִּיקוֹן שֶׁלָּנוּ, זֶה עוֹנֵשׁ מִשְׁמַיִם, שֶׁהִי שׁוֹלַח אֶת הָאוֹמוֹת לְהַעֲנִישׁ אֶת יִשְׂרָאֵל. אִזּוֹ אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁזֶה סֵתֵם? לֹא, זֶה לֹא סֵתֵם. אִזּוֹ הָאֲרֶץ שֶׁלָּנוּ "שְׂמָמָה כְּמַהֲפַכַת זָרִים".

"וְנוֹתְרָה בַּת צִיּוֹן כְּסִסְיָה בְּכָרֶם כְּמַלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה:" זֹאת אוֹמֵר שׁוֹמְמָה. בַּת צִיּוֹן – יְרוּשָׁלַיִם.

"לוֹלֵי הִי צְבִיאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמַעֵט פְּסָדִים הֵינּוּ לְעַמְרָה דְּמִינּוּ:" זֹאת אוֹמֵר, מֵדַת הַרְחֻמִּים וְהַהֲבַטְחָה שֶׁל הִי יִתְבַרֵךְ לְאֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁלֹּא יִכְחִיד אֶת זֶרַע – לְכֵן נִשְׁאַרְנוּ לַפְּלִיטִים. וְגַם לֹא מִזְמֵן בְּשׂוֹאָה הַנּוֹרָאָה – גַּם, שְׁאֵרֵי הַפְּלִיטָה.

"שְׁמַעוּ דְבַר הִי קְצִינֵי סָדִים הֶאֱזִינוּ תוֹרַת אֶלְקֵינוּ עִם עַמְרָה:" סָדוּם וְעַמּוּרָה נַחֲרָבוּ, נִעֲנְשׂוּ, עַל כָּל הַדְּבָרִים הָרַעִים. הַכֹּל הִיא שֵׁם הַפּוֹךְ בְּסָדוּם וְעַמּוּרָה, בֵּין אָדָם לְמִקּוֹם בְּכָלל וּבֵין אָדָם לְחֵבְרוּ – הַכֹּל הֵיפֵךְ הַגְּמוּרָה, לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי הֵיפֵךְ הַגְּמוּרָה, עַד שֶׁזֶה גָּרַם לְחֵרְבוֹן.

"לָמָּה לִי רַב זְבַחֵיכֶם יֹאמֵר הִי שְׁבַעֲתֵי עֲלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וְכִבְשִׂים וְעֵתוּדִים לֹא חִפְצָתִי:" יֵשׁ כֹּאֲלֵהּ שֶׁלֹּא יוֹדְעִים תּוֹרָה שְׂאוֹמְרִים "אֵהָהּ, הִנֵּה פֶה כְּתוּב שֶׁלֹּא צָרִיךְ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא צָרִיךְ קְרִבְנוֹת..." לֹא, זֶה לֹא מֶה שֶׁכְּתוּב פֶּה. פֶּה כְּתוּב שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ וְקְרִבְנוֹת בְּלִי תִיקוֹן אִישִׁי וְכֻלְלֵי שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, מוֹסְרֵי

וְהִלַּכְתִּי – בְּמִקּוֹם לְהִמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, זֶה מְעוֹרֵר דִּינִים. כֵּן, אִם בֶּן אָדָם בָּא כּוֹלֵ מוֹשַׁחַת וְהוּא לֹא עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, וְכֵאֵילוּ בָּא וּמְקַרֵּב קֶרֶבֶן – אִזּוֹ זֶה לֹא מְעוֹרֵר לְמַעַלָּה רַחֲמִים.

"כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת פָּנַי מִי בְקֶשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמַס חֲצָרִי: לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת שְׂוֵא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה..." "מִנְחַת שְׂוֵא" – הִבִּיאוּ מִנְחָה, אֲבָל זֶה 'מִנְחַת שְׂוֵא' כִּי אֵין לָהּ פְּנִימִיּוֹת, כִּי אֵין לָהּ נִשְׁמָה, כִּי אֵין תִּיקוֹן. "קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה" – הַקְּטוֹרֶת הַרִי הִיא הַדְּבָר הַכִּי אֶהוּב לְהִמְתִּיק דִּינִים, כֵּן? זֶה עוֹצֵר אֶת הַמַּגִּיפָה וְכֵן הִלָּא. אִזּוֹ "קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה" – אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים קְטוֹרֶת? זֶה "קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה". "קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי".

"חֲדָשׁ וְשֶׁבֶת קָרָא מְקָרָא לֹא אוֹכֵל אֶן וְעֲצָרָה". אַתֶּם בָּאִים, מְקַרֵּבִים "מִנְחַת שְׂוֵא", "קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה", רֹאשׁ חוֹדֵשׁ, שֶׁבֶת וְכָל זֶה – זֶה לֹא... זֶה לֹא מַכְפֵּר, זֶה לֹא מְסַתֵּדֵר, כֵּן? "מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה", אוֹ הַצְּגָה! עוֹשִׂים הַצְּגָה – בָּאִים, שׁוֹמְרִים כְּבִיכּוֹל אֶת הַחֲלֵק שֶׁל בֵּין אָדָם לְמִקּוֹם יִתְבַרֵךְ, אֲבָל מֶה עִם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ? מֶה עִם הַתִּיקוֹן הַפְּנִימִי? מֶה עִם הַמוֹסֵר? מֶה

"אי אפשר לברוח – אין עצה כנגד ה'". אי אפשר לברוח מהדרישות שה' יתברך דורש מעמו ישראל, דרש, ודורש, ומצווה, ומצפה. ותכנית הבריאה, היא תתקיים – או על ידי בחירה חפשית שנהיה צדיקים, או חלילה אם לא נרצה להיות צדיקים, על ידי יסורים."

קורה פה?!

"חֲדָשִׁים וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֹאָה נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח לְלֹאֲתֵי נְשָׂא:" תִּרְאוּ אִיזָה מַלְיָם, אִיזָה מַלְיָם, אִיזָה מַלְיָם כּוֹאֲבוֹת. רֹאשׁ חוֹדֵשׁ וְהַמוֹעֲדִים, הַחֲגִים כֵּן? בְּמִקּוֹם שֶׁהִי יִשְׁמַח בְּנוֹ – בְּגַלֵּל שֶׁאֲנַחְנוּ בָּאִים וְלֹא מִתּוֹקְנִים, הִי אוֹמֵר: "שְׁנֹאָה נִפְשֵׁי", הוּא שׁוֹנֵא אֶת זֶה, כִּי "הִי אֶלְקֵיכֶם אֲמַת", הוּא רוֹצֵה עֲבוּדָה אֲמַתִּית, הוּא לֹא רוֹצֵה דְבָרִים טְכְנִיִים, חִיצוֹנִיִים, לַעֲשׂוֹת רוּשֵׁם, לְתַרוֹם הַרְבֵּה כֶּסֶף, לַעֲשׂוֹת רוּשֵׁם וְהַכֵּל רְקוּב מִבְּפָנִים.

"וּבְפָרְשְׁכֶם כְּפִיכֶם אֶעֱלִים עֵינֵי מִכֶּם גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלָה אֵינְנִי שֹׁמֵעַ יְדִיכֶם דְּמִים

גם באופן כללי, זאת אומרת, החברה כחברה.

"לכו נא ונזכחה לאמר ה' אם יהיו חטאיכם כשנים כששגל גלבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: " אם אתם עושים ככה, מפסיקים להיות רעים ורשעים ועושים הטוב בעיני ה' – גם מה שחטאתם יהפוך להיות זכויות. כן? תשובה מאהבה הופכת את הזדונות לזכויות.

"אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: " אם תשמעו, אז תאכלו את טוב ארץ ישראל.

"ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי ה' דבר: " הנה הענין שאנשים אומרים היום 'מה, הלנצח תאכל חרב? כן, בכל זאת שבעים וארבע שנים נמשכת פה שפיות הדמים ואין שלום, ורוצים למצוא פתרון. אבל ה' יתברך אומר שהפתרון זה שאנחנו נשמע בקולו. אם נשמע בקולו ונתקן – "טוב הארץ תאכלו". ואם לא – "חרב תאכלו". השלום וחוסר שלום הם קשורים בתיקון של הפרט ושל הכלל – על פי התורה הקדושה, לא כל אחד על פי מה שנראה לו.

"איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילן בה ועתה מרצחים: " זאת אומרת, ירושלים, 'קריה נאמנה' היתה, היה שמה משפט והיה צדק – אבל עכשיו "מרצחים" יש שמה אומר הנביא, "מרצחים", רחמנא לצלן. תראו כמה שזה חמור.

"כסף היה לסיגים סבאך מהול במים: שרף סוררים וחרבי גנבים פלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם". טוב, זה מה שהיה בזמנו, וגם בזמננו מאד מאד צריך על זה לעשות חשבון נפש, על מה שהוא אומר כאן, "פלו אהב שחד ורדף שלמנים" – הכסף.

אמרו חכמים שהדור הזה נקרא 'דור ממון' – מה בן אדם מוכן לעשות בשביל כסף... איזה עבירות הוא מוכן לעשות, איזה פשעים הוא מוכן לעשות בשביל כסף, וגם משחית את המשפט כי הוא נותן שוחד בשביל המשפט, בשביל לצאת זכאי, בשביל לקבל פרוטקציה, בשביל כל מיני דברים. אני לא אומר שזה מה שקורה בדור כן, "פלו אהב שחד ורדף שלמנים" – אבל

מלאו: " אתם פורשים כפיים, אתם מתפללים מתפללים, כן? מדברים היום שצריך על כל דבר להתפלל, 'בוא נתפלל', עושים תפילה, גם תפילת יחיד גם תפילת רבים, הולכים למנין, הכל טוב ויפה – אבל אינני שומע. למה? למה הוא לא שומע יתברך? אנשים אומרים 'אני מתפלל, וה' לא שומע'. תראו, למה הוא לא שומע? – "אינני שמע ידיכם דמים מלאו", הידיים שלכם מלאים בדם! יש בזה הרבה אפשרויות: זה יכול להיות רצח, וזה יכול להיות דברים אחרים, כן? פגמים נוספים שהידיים מלאות בדם.

"רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: " תפסיקו להיות רשעים, תפסיקו לעשות רע. זה הציווי והעצה שה' נותן.

"למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: " יש פה ענין של המשפט, תיכף אנחנו נרחיב בזה. ויש את הענין של אדם לחברו ולעמוד לימין האביונים. שני דברים מתקלקלים – המשפט והצדקה, כי בסוף הוא אומר פה "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה". זה סוף ההפטר, תיכף נגיע.

אבל החסד מקולקל והמשפט מקולקל. החסד מקולקל – תראו, אפשר לעשות חסד ואפשר לעשות משפט בכלל היפך מהתורה. ה' רוצה את החסד שהתורה מצוה ואת המשפט שהתורה מצוה. ובשביל לעשות משפט צדק, משפט אמתי, אז הדיינים צריכים לדעת את התורה, צריכים לדעת את ההלכה, הם צריכים לדעת איך לחקור את העדים ואיך לפסוק, וצריכים להיות גם צדיקים יראי שמים, שלא ישחדו אותם, שלא יטו אותם, שהם לא יפחדו. אם בא בן אדם חשוב או חזק או עשיר – שלא יעשו לו 'פרוטקציה' כמו שאומרים, אלא יעשו דין אמת. וזה כנראה לא פשוט כל כך. לפעמים זה היפך האינטרס של הבן אדם. יש בזה גם סכנה. אבל זה מה שה' יתברך מצפה.

אז הוא רוצה "שפטו יתום ריבו אלמנה" – תעמדו לימין האביונים, תעזרו להם, אל תראו סבל של בני אדם ותעלימו עין. יש אלמנה שאף אחד לא עוזר לה, יש יתום שאף אחד לא מאכיל, דוגמה, אף אחד לא מגדל, לאף אחד זה לא אכפת – חוסר אכפתיות לדל ולאביון ולחלש, באופן אישי

צריך להיזהר שלא יהיה מצב כזה שחלילה הדברים האלה יתקיימו בדור שלנו.

"יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם". עוד פעם. באמת מה קורה עם החלשים? מה קורה עם המסכנים? התבשרנו לאחרונה על כל מיני מקרים של התעללות בתינוקות, בילדים חסרי ישע של החינוך המיוחד, חולים במחלקות פסיכיאטריות, לא יודע... אז הנה, זה הענין הזה של "יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם" – לעמוד לימין האביונים. לא לאפשר דברים כאלה. איפה שאדם נמצא ורואה שמתעללים, שעושים דברים – לא לאפשר את הדבר, להוכיח, להתריע.

"לכן נאם האדון ה' צבאות אביר ישׂראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: " זאת אומרת, במקום שנהיה בניו של מקום, יכולים להיות חלילה אויבים של מקום, על ידי בחירה לא נכונה, לא טובה.

"ואשיבה ידי עליך ואצרך כבר סיגידך ואסירה כל בדילך: ואשיבה שפטך קבראשנה ויעצך קבתחלה" – זה התהליך של הגאולה, "אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: " יש פה את הענין שהיתה 'קריה נאמנה', התקלקלה – חורבן, גלות, ובסוף הימים ה' יתברך ישיב את השופטים כבראשונה והיועצים כבתחילה, כן? הצדיקים. ואז שוב ירושלים תיבנה, והיא תיקרא שוב 'קריה נאמנה'. איפה שקלקלנו – שמה צריך לתקן.

והפסוק האחרון: "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: " "ציון במשפט תפדה" –

ציון, ירושלים, היא תיפדה במשפט. צריך לחזור ולשפוט על פי התורה, משפט צדק ולעשות צדקה – "ושביה בצדקה". "ושביה" זה כל הבעלי תשובה, כל מי ששב – יעסוק בצדקה. אז לעסוק בצדקה – ברוך ה' הדור שלנו עוסק בצדקה, אוהבים לעשות צדקה. גם חוזרים בתשובה ישתבח שמו לעד. וצריך גם שיהיה משפט צדק על פי התורה.

ואי אפשר לברוח – "אין עצה כנגד ה'". אי אפשר לברוח מהדרישות שה' יתברך דורש מעמו ישראל, דרש, ודורש, ומצווה, ומצפה. ותכנית הבריאה, היא תתקיים – או על ידי בחירה חפשית שנהיה צדיקים, או חלילה אם לא נרצה להיות צדיקים, על ידי יסורים.

וככל שהזמן עובר ואנחנו מתקרבים לסוף התיקון, ככה הלחץ גובר. וזה הסוד של היסורים של חבלי משיח, שבאים כדי שנעשה תשובה ונתקן כל מה שפגמנו בגלגול הזה ובגלגולים קודמים ובכל הגלגולים ובכל הדורות. זה לא קל.

ולכן אנחנו צריכים הרבה רחמי שמים, הרבה מלחמה ביצר הפרטי והכללי, הרבה דבקות, הרבה ענוה. תראו באיזה מצב אנחנו אחרי אלפי שנים, עדיין יש הרבה מה לתקן. ה' יעזור לנו שנעשה לו נחת רוח באמת ובתמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:
כדי להגיע לאהבת ישראל, ולאהבת הבריות, צריך להשקיע בהם. צריך לעשות איתם חסד. צריך לתת להם שמחה. צריך לשמח אותם. לדאוג להם. לאהוב אותם. ככה האהבה מתגברת ומתגברת. ולכן רבנו הבעל שם טוב הקים את תנועת החסידות חסידות זה חסדים. חסדים זה חסד זה אהבה. לכן תנועת החסידות, היא התפשטות של האהבה בעולם.
מתוך 'תיקון שנאת חנם'
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

**על ספרו "רומח פינחס" העוסק בלימוד תורת הקבלה
קיבל כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א הסכמה מאת זקן המקובלים**

הצדיק הקדוש המקובל האלוקי

ראש ישיבת "נחלת יצחק"

האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל

ישמחו החכמים ויגילו הנבונים על ספר
הקדוש הנקרא רומח פינחס שחבר הרב
המקובל רבי פינחס דניאל הכהן רחלין
שליט"א ספר חשוב מאוד ומסביר
בפרטות כל דברי הקדוש האר"י האלהי
מעץ חיים וכל דברי הקבלה של רמח"ל
ושל רבי ישראל בעש"ט זלה"ה ושואל
ומשיב ומקשה ומתרץ בחכמה ובינה
ודעת ספר יקר הערך ונכבד מאוד
לזכות הרבים בתורה ובמצות ע"כ
מצוה גדולה לעזור לו בעין יפה
למהר להדפיסו ולהגדיל התורה
ולהאדירה ובזכות למוד הקבלה
השם ירחם על עמו ישראל
ויגאלנו גאולה שלימה בנפלאות
בימינו אכי"ר
באתי על החתום
בחדש שבט תשנ"ח
יצחק כדורי

ישמחו החכמים ויגילו הנבונים על ספר
הקדוש הנקרא רומח פינחס שחבר הרב
המקובל רבי פינחס דניאל הכהן רחלין
שליט"א ספר חשוב מאוד ומסביר
בפרטות כל דברי הקדוש האר"י האלהי
מעץ חיים וכל דברי הקבלה של רמח"ל
ושל רבי ישראל בעש"ט זלה"ה ושואל
ומשיב ומקשה ומתרץ בחכמה ובינה
ודעת ספר יקר הערך ונכבד מאוד
לזכות הרבים בתורה ובמצות ע"כ
מצוה גדולה לעזור לו בעין יפה
למהר להדפיסו ולהגדיל התורה
ולהאדירה ובזכות למוד הקבלה
השם ירחם על עמו ישראל
ויגאלנו גאולה שלימה בנפלאות
בימינו אכי"ר
באתי על החתום
בחדש שבט תשנ"ח
יצחק כדורי

"רומח פינחס" זה השער לקבלה צדיקים יבואו בו. בספר זה לוקטו שיעורים שהעביר כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א בנושאים הבסיסיים בחוכמת האמת. הוא מתבסס בעיקר על תורת האריז"ל, תורת הרמח"ל וגדולי החסידות – ועקרונות עבודת הנפש. הספר מכוון כולו להביא את הלומד להבנת המושגים, תוך מתן דגש על הקשר בין ידיעת החוכמה, לבין העבודה הפנימית של התיקון האישי והכללי. זאת כיוון שלעיתים מרוב ידענות ולמדנות נשכח העיקר: תפקיד נשמת התורה להביא את האדם ואת הבריאה, זיכוך אחר זיכוך, לתיקון השלם!

נשמח לשלוח לכם את הספר "רומח פינחס" הביתה ללא כל עלות.

אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.

ניתן להוריד את הספר חינם מהאתר.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

מתוך נפשי – ו' אב תשפ"ב

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

- א. האדם החושב רק על עצמו הוא מסכן. רחמנות!
- ב. במקום לרחם על עצמך כל היום, תשקיע את הכח שלך בשיקום של עצמך!
- ג. הבעיה היא לא בהכרח קשה כל כך – הקושי הוא ביחס שלך לבעיה.
- ד. צריך להילחם חזק להיות בשמחה תמיד!
- ה. ההצלחה האמתית היחידה בחיים היא להיות צדיק.
- ו. את כל זמנך ואת כל כוחותיך תן לאבינו שבשמים.
- ז. אם תתעקש כל הזמן להדבק בה' ית' – כך תעורר למעלה שה' ית' ידבק בך, בתנאי שלא תתגאה ותסור מהרע ותעשה טוב.
- ח. האדם מתפלל לה' ית' ולא נענה, אז הוא חושב שה' ית' לא אוהב אותו. מי אמר שזה נכון?! אולי עוונותיו גורמים לכך שבקשתו לא תתקבל או שתעכב?! כיצד האדם מתיימר להבין את הנהגתו ית'!?
- ט. ההורים דואגים שמא הילדים יתקלקלו! הערובה היחידה שלא יתקלקלו היא לבנות אותם מבחינה רוחנית על פי דרכנו, "דרך עץ החיים", שהיא מעניקה לבני דורנו את כל הכלים הרוחניים להילחם ביצר הרע הפרטי והכללי, ובס"ד לשרוד עד הגאולה השלמה.
- וגם אז: על הילד עצמו מוטלת האחריות לבחור בטוב ולסור מהרע על פי תורתנו הקדושה. הבחירה חפשית תמיד. והמלחמה לא פשוטה כלל.
- על ההורים לבנות עצמם ואת ילדיהם, זה העיקר. אך התוצאה בידי שמים ועל פי הבחירה החפשית – "מעשיך יקרבוך מעשיך ירחקוך"!
- י. ישנם אנשים רבים שהחליטו אידאולוגית לא להתחתן ולא ללדת ילדים – זהו היפך התורה ורצונו ית'.
- יא. הדרך היחידה לתקן את שנאת החנם היא: לאהוב את כל הבריות, לראות את מעלות הזולת ואת חסרונות עצמו, למחול על עלבונו, להתאפק, לרצות לעשות רצונו ית'. להתפלל על הזולת המתנהגים לא כשורה שיחזרו בתשובה ושלא יזיקו על כל פנים. יש תמיד לתקן דעות ומדות. והענוה ערבות לשלום.
- יב. אם האדם לא מתבודד בכל יום, ולא עושה "שיויתי ה'" כל יום – הוא מתרחק ממנו ית'.
- יג. חייבים לעורר מלמטה את הקשר, את ההתקשרות, את האהבה והיראה, את הגעגועים לה' ית', מעומק הלב. אם לא עושים זאת, כל אלה לא מתעוררים מלמעלה... ועובר עוד יום בחושך הנורא, בניתוק ובגלות.
- יד. אם נעורר מלמטה באמת ובתמים את רצונו להתקרב לה' ית', בסיעתא דשמיא הוא יגאל אותנו במהרה.
- טו. אם האדם והעולם חושבים שהם יכולים להסתדר בלעדי ה' ית', כך בדיוק מתעורר למעלה ונגרם הסתר פנים נורא.
- טז. הצניעות ושמירת הקדושה, שמירת שבת ושמירת הלשון הם יסודות עצומים על מנת למצוא חן בעיני ה' ית'. וכך גם לרחם על בריותיו.
- יז. התיקון חשוב מהדקלום!
- יח. הלב חשוב מחריפות השכל. ה' רוצה את הלב.
- יט. בבית דין של מעלה דנים את האדם על פי ההלכה – על פי שולחן ערוך.
- כ. ה' ית' לא מוותר! ובוודאי מצוה ומצפה שנעשה צדקה ומשפט, משפט וצדקה.